

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til 2den Behandling af Forslag til Lov om Kongeriget's særlige Kassebeholdning. (Forslaget findes i Anhang, Sp. 501, 1ste Behandling i Tidenden, Sp. 1610, og den af Udvalget afgivne Betænkning i Anhang B, Sp. 385 og følgende).

Foruden de af Udvalgets Fleertal og Mindretal stillede Ændringsforslag, som findes i Anhang B, Sp. 387 og 390, vare ingen yderligere fremkomne.

Formanden: Jeg sætter saavel Lovforslaget som samtlige de stillede Forslag af Fleertallet og Mindretallet under Forhandling under Æt. Naar vi komme til Afstemning, vil jeg først lade afstemme over det Forslag af det ene Mindretal, der findes i Anhang B, Sp. 387; hvis det antages, er saavel det andet Mindretals som Fleertallets Forslag og selve Lovudkastet bortfaldet; antages det derimod ikke, stemmes der over de forskjellige Paragrapher af det andet Mindretals Forslag, der findes i Anhang B, Sp. 390—391, og saa spørges der til Slutningen, naar det er vedtaget, om det skal sættes istedetfor Hovedforslaget. Hvis det derimod ogsaa forkastes, komme vi tilsidst til Fleertallets Forslag og til selve Hovedforslaget.

Ordføreren (A. Hage): Denne Sag er i sin Natur saa simpel, at jeg ikke troer, at den behøver at give Anledning til store Forhandlinger, men den er tillige saa vigtig, at den maatte vil være istand til at fængsle de ærede Medlemmer endnu en kort Tid. Det vil være i Enhvers Erindring, at vi efter Forsfatningsloven af 2den October beholdt visse Dele tilbage af de Sager, som før havde hørt under vort Omraade, nemlig blandt andet forskjellige Indtægter og forskellige Udgifter for Kongeriget's særlige Anliggender, hvorefter der ogsaa har været forelagt os en Finantslov for vore særlige Sager. Denne har været behandlet, og under dens Behandling opstod der naturligtvis ganske simpelt det Spørgsmaal, hvorledes det forholdt sig med den Kasse, som maatte være Udbyttet af vore særlige Finantser. Vi kunne jo simpelthen troe, at den Minister,

som fra 1ste April traadte op for os som Finantsminister, vilde tage Regnskabet og Kassen og belyse samme, som han bedst kunde; men den ærede Minister, der fortiden fungerer som Finantsminister, var ikke af den Mening, at det kunde ske uden Videre. Vi have derfor tilladt os at foreslaae en Lov, som skal ordne Forholdet. Det vil jo være meget indlysende, at, naar vi have et Finantsvæsen under en ansvarlig Finantsminister, saa kan det ikke gaae an, at Kassen og Regnskabet for dette Finantsvæsen ikke tillige ere under samme ansvarlige Minister; det vilde være en saa forunderlig Modsigelse, at jeg ikke behøver videre at opholde mig derved. Men der er en anden Grund, uagtet en meget underordnet, som har gjort, at vi ønske at faae en fri Raadighed under vor Minister over den Kassebeholdning, som tilhører Kongeriget, og det er den, at vi ikke finde det Udbytte deraf, der paa en indirecte Maade er foreslaaet i Finantsloven, paa nogen Maade at være tilfredsstillende. Med Hensyn til Kassebeholdningens Udbytte kunde det iøvrigt forekomme underligt, at vi ikke tidligere i de senere Aar nærmere have forhandlet om den ringe Rente, Kassebeholdningerne have givet; men jeg maa erindre om, at Forholdet mellem Rigsdagen og det daværende Ministerium var af den Natur, at det var til ingen Nytte, at vi søgte at ville indvirke i en saadan Retning, og derfor er det Spørgsmaal gaaet hen. Da vi nu see, at en Beholdning af omtrent 3,000,000 Rd. — og jeg formoder, at den til 1ste April d. N. vil være over 3½ Million — kun skal give en Rente af 1¼ pCt. for Aaret, saa ere vi ganske simpelt opfordrede til at ønske, at vi selv gennem vor Minister kunne medvirke til, at Kongeriget's Kasse gav et større Udbytte, hvilket ogsaa lader sig skaffe tilveie. Vi ere desuden utilfredse med, at ved Rentens Fordeling falder uforholdsmæssig Lidet Kongeriget tilgode, idet vi nemlig have forholdsvis langt større Beløb i Kassen, end de andre Landsdele; at de af Penge, som de ikke have havt i Kassen, have nydt deres fulde Rentegodtgjørelse, er ogsaa et Forhold, som vi ikke kunne finde os i. Vi foreslaae nu, at Rigs-